

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/23/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4123203062
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlasta Ondrejková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4123203062.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Vlasty Ondrejkovej a členov senátu JUDr. Martiny Balegovej a JUDr. Pavla Lukáča, v spore žalobkyní: 1/ A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. XXX/X, XXX XX C., 2/ D. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XXX/XX, XXX XX C., 3/ F. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. X, XXX XX H., žalobkyne zastúpené: JUDr. Diana Beresecká, advokátka so sídlom Farská 33, 949 01 Nitra, IČO: 50 940 937, proti žalovanému: METRO Cash & Carry SR s. r. o., so sídlom Senecká cesta 1881, 900 28 Ivanka pri Dunaji, IČO: 45 952 671, zastúpený: alianciaadvokátov ak, s. r. o., so sídlom Vlčkova 8/A, 811 05 Bratislava, IČO: 36 679 771, o zaplatenie sumy 86 381,31 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyní proti II. výroku uznesenia Okresného súdu Nitra č. k. 18C/30/2023 – 121 zo dňa 01. 08. 2023, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Nitra č. k. 18C/30/2023 – 121 zo dňa 01. 08. 2023 v napadnutom II. výroku **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaný **m á** proti žalobkyniam v 1. až 3. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil a žalovanému priznal voči žalobcom v 1. rade až 3. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 144 ods. 1, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a v časti trov konania s poukazom na § 256 ods. 1, § 257 CSP. Uviedol, že dňa 06. 04. 2023 bola súdu doručená žaloba, ktorou sa žalobkyne v I. až 3. rade domáhali od žalovaného zaplatenia sumy vo výške 86 381,31 eura. Žalobkyne podaním, doručeným súdu dňa 28. 06. 2023, zobrali žalobu v plnom rozsahu späť z dôvodu, že dňa 31. 05. 2023 bolo zistené, že žaloba bola skutočne podaná voči nesprávnemu subjektu, t. j. žalovaný nie je v predmetnej veci pasívne legitimovaný. Keďže žalobkyne využili svoje dispozičné oprávnenie a vzali žalobu späť v celom rozsahu skôr, ako sa začalo predbežné prejedanie sporu podľa § 168 CSP alebo pojednávanie, súd akceptoval späťvzatie žaloby a konanie zastavil.

3. Žalobkyne žiadali nepriznať žalovanému náhradu trov konania, a to v zmysle § 257 CSP, pretože sú v tejto veci dané dôvody hodné osobitného zreteľa. Dôvodili tým, že listom zo dňa 20. 12. 2022 mylne vyzvali žalovaného - obchodnú spoločnosť METRO Cash & Carry SR s. r. o. na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie ich pozemkov. Napriek tomu, že žalovaný vedel, že v danom prípade nie je povinným subjektom a že žalobkyne žiadajú vydanie bezdôvodného obohatenia od nesprávneho subjektu, žalovaný začal komunikovať so žalobkyňami listom zo dňa 05. 01. 2023, ktorým ich utvrdil v ich omyle. Žalobkyne vo svojej komunikácii upozorňovali žalovaného, že ak nedôjde k mimosúdnej vyriešenej veci, uplatnia svoj nárok súdnou cestou, žalovaný ani jedenkrát neinformoval žalobkyne a nebránil sa tým, že v danom prípade nie je povinným subjektom a neinformoval žalobkyne, že jedná s

nesprávnym subjektom. Žalovaný využil omyl žalobkyní, čím na škodu ich majetku spôsobil obohatenie iného subjektu, konkrétne obchodnej spoločnosť METRO Group Properties SR s. r. o., ktorá má nielen sídlo na rovnakej adrese ako žalovaný, ale má i totožný štatutárny orgán. Uvedené konanie žalovaného, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, nemôže požívať právnu ochranu.

4. Žalovaný na výzvu súdu k aplikácii § 257 CSP uviedol, že zastavenie konania zavinili žalobkyne. Zo žiadneho ustanovenia nevyplýva, že žalovaný, resp. jeho právny zástupca mal poučovaciu povinnosť voči žalobkyniam, resp. voči ich advokátke v tom zmysle, že „ako a voči komu majú smerovať svoju žalobu“. V prípade, ak by advokát poučoval protistranu „ako a voči komu má podať žalobu“, išlo by o priame porušenie Zákona o advokácii a Advokátskeho poriadku, nakoľko by konal v rozpore so záujmom svojho klienta. Aj z priloženej komunikácie medzi právnou zástupkyňou žalobkyní a právnym zástupcom žalovaného je zrejmé, že advokát žalovaného sa snažil apelovať na protistranu, aby sa vec neriešila súdnou cestou. Navyiac o podaní žaloby sa žalovaná strana dozvedela až po jej podaní na súd a nie pred jej podaním. Navyiac pasívna vecná legitímácia vyplývala z verejne dostupných listín - t. j. z listu vlastníctva a taktiež z rozhodnutí súdov, konkrétne rozsudku Okresného súdu Nitra, sp. zn.: 12C/271/2009 zo dňa 23. 11. 2015, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn.: 8Co/124/2016 – 726 zo dňa 02. 03. 2017, ktoré mali žalobkyne, ako aj ich právna zástupkyňa vo svojej dispozícii. V týchto rozsudkoch je ako žalovaná spoločnosť označená spoločnosť METRO Group Properties SR s. r. o., súdne konanie trvalo takmer 10 rokov. Žalovaný hneď vo svojom prvom úkone vo veci upozornil súd, ako aj žalobkyne a ich právnu zástupkyňu, že žalovaný subjekt nemá pasívnu vecnú legitímáciu, čo umožnilo žalobkyniam podať späťvzatie žaloby a iniciovať novú žalobu na súde v Nitre. Ak by chcel žalovaný mal záujem škodiť žalobkyniam (čo nikdy nechcel a nechce), tak by námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie uplatnil čo najneskôr a nie pri prvom úkone, keď sa žalovaný prvýkrát dozvedel, že bola podaná nedôvodná žaloba. Žalovaný a spoločnosť METRO Group Properties SR s. r. o. sú sesterské spoločnosti, ktoré sú vlastnené nemeckou spoločnosťou METRO AG, ktorá jediná je oprávnená v rámci internej riadiacej štruktúry koncernu METRO rozhodovať o vysokých platiach, resp. významných investíciách. Takže skutočnosť, či prvotný list žalobkyní a odpoveď naň bol zaslaný žalovanej spoločnosti alebo spoločnosti METRO Group Properties SR s. r. o. je úplne irelevantná, keďže pokyny a rozhodnutia idú priamo z METRO AG, o čom bola právna zástupkyňa žalobkyní opakovane telefonicky informovaná, je to uvedené aj v liste zo dňa 31. 05. 2023 s názvom „Ponuka na odkúpenie pozemkov“, ktorý zasielala spoločnosť METRO Group Properties SR s. r. o. právnej zástupkyňi žalobkyní.

5. Súd prvej inštancie posudzujúc aplikáciu § 257 CSP, konštatoval, že v prípade jeho použitia musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť náležite odôvodnený. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých strán a tiež na okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu práva na súde a na ich postoj v konaní. V tejto súvislosti poukázal na judikatúru, a to napr. uznesenia NS SR SR sp. zn. 2MCdo/17/2009, sp. zn. 5Cdo/67/2010, sp. zn. 3MCdo/46/2012 sp. zn. 5MCdo/24/2011, sp. zn. 6MCdo/5/2011 a nález Ústavného súdu SR z 18. júla 2018, sp. zn. I. ÚS 153/2018 a rozhodnutie ÚS SR I. ÚS 469/2013. Podľa názoru súdu prvej inštancie v danom spore neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajúce v okolnostiach, dôsledkom ktorých by bolo nepriznanie nároku náhrady trov konania žalovanému voči žalobkyniam. Poukázal na to, že k späťvzatiu žaloby prišlo z dôvodu, že žaloba bola podaná proti subjektu, ktorý nie je pasívne vecne legitímovaný. Právna zástupkyňa žalobkyní poukazovala na emailovú komunikáciu ohľadom mimosúdneho jednania, pričom žalovaný mal využiť omyl žalobkyní, neinformoval žalobkyne, že jednú s nesprávnym subjektom. Uvedené nemôže byť podľa názoru súdu prvej inštancie okolnosťou, ktorá by zakladala použitie ustanovenia § 257 CSP, a preto dôvody, pre ktoré vzali žalobkyne žalobu späť, nepredstavujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Ako vyplýva z konania, ktoré prebiehalo na tunajšom súde pod sp. zn. 12C/271/2009 bol uvedený žalovaný ako spoločnosť METRO Group Properties SR s. r. o., a teda podľa súdu žalobkyne mali vedomosť a poznatky o subjekte voči, ktorému by si prípadne mali uplatňovať svoj nárok. Žalobkyne netvrdili a ani nepreukazovali svoju prípadnú nepriaznivú finančnú situáciu, ktorá by existenciu dôvodu hodného osobitného zreteľa odôvodňovala. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že použitie § 257 CSP nie je opodstatnené a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

6. Proti tomuto uzneseniu do II. výroku podali v zákonnej lehote žalobkyne odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP a domáhali sa, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil a žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal. Žalobkyne za

dôvody hodné osobitného zreteľa rade považovali osobitné okolnosti daného prípadu, ktoré vychádzali z postoja žalovaného k veci pri rokovaniach prechádzajúcich podaniu žaloby. Poukázali na to, že listom zo dňa 20. 12. 2022 mylne vyzvali žalovaného - obchodnú spoločnosť METRO Cash & Carry SR s. r. o. na vydanie bezdôvodného obohatenia sa za užívanie ich pozemkov. Napriek tomu, že žalovaný vedel, že v danom prípade nie je povinným subjektom, začal komunikovať a listom zo dňa 05. 01. 2023 ich utvrdil v ich omyle. Okrem iného žalovaný v liste uviedol, že pokiaľ ide o rozsudky, na ktoré sa odvolávali (z ktorých odvodzovali svoje vlastnícke právo), s týmito bol oboznámený, keďže bol žalovanou stranou. Táto skutočnosť bola klamlivou a zavádzajúcou, pretože žalovaný nebol účastníkom spomínaných konaní. Žalovaný, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, následne komunikoval e-mailami a telefonicky, pričom výsledkom tejto komunikácie bolo niekoľkomesačné predĺženie lehoty na vyjadrenie sa v akej výške žalovaný uznáva nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Napriek tomu, že v komunikácii upozorňovali žalovaného, že ak nedôjde k mimosúdnej vyriešeniu veci, uplatnia si nárok súdnou cestou, žalovaný ich ani jedenkrát neinformoval a nebránil sa tým, že v danom prípade nie je povinným subjektom. Výsledkom takéhoto neoprávneného mimosúdneho vyjednávania zo strany žalovaného bolo predĺženie času, čo malo za následok premlčanie nároku vo významnom rozsahu a ďalšie premlčanie nároku za dobu 2 mesiacov od podania žaloby do doručenia vyjadrenia žalovaného. Na preukázanie uvedeného predložili listy zo dňa 20. 12. 2022, 05. 01. 2023 a e-mailovú komunikáciu. Žalovaný svoje neetické konanie ospravedlňoval tým, že ak by konal inak, išlo by o priame porušenie Zákona o advokácii a Advokátskeho poriadku. S týmto názorom právneho zástupcu žalovaného nemožno súhlasiť. Z predloženej mimosúdnej komunikácie je zrejmé, že právny zástupca v mene svojho klienta uskutočnil množstvo právnych úkonov vo veci, v ktorej jeho klient nebol povinným subjektom a nebol subjektom oprávneným na vedenie mimosúdnych rokovaní v predmetnej veci. Práve naopak, ak by právny zástupca konal v súlade so Zákonom o advokácii, urobil by v mene svojho klienta maximálne jeden úkon právnej služby. Takýmto úkonom by bol list, v ktorom by protistrane oznámil, že jeho klient nie je povinnou osobou na zaplatenie bezdôvodného obohatenia. Takéto konanie nemožno považovať za konanie v súlade so záujmami klienta. Preto argument o rozpore so Zákonom o advokácii neobstojí. Neobstojí tiež argument žalovaného, že je sesterskou spoločnosťou voči spoločnosti METRO Group Properties SR s. r. o., pretože náš právny poriadok nepozná pojem sesterskej spoločnosti. V skutočnosti ide o dva samostatné právne subjekty so samostatnými právami a povinnosťami, ktoré sa žiadnym spôsobom neprelínajú. Predmetné konanie žalovaného je v rozpore s dobrými mravmi a nemôže požívať právnu ochranu. V tejto súvislosti poukázali na rozhodnutie NS SR sp. zn. 2MCdo17/2009. Podľa názoru žalobkyní priznanie nároku na náhradu trov žalovanému by bolo rozhodnutím v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný sa mohol vyhnúť trovám konania tým, že by už v jeho prvom liste pravdivo informoval, že nie je subjektom, ktorý by im bol povinný vydať bezdôvodné obohatenie a predovšetkým, že nie je subjektom oprávneným viesť mimosúdne rokovania v tomto smere. Namietali, že súd prvej inštancie rozhodnutie v napadnutej časti odôvodnil veľmi stručne a vec nesprávne právne posúdil. Okolnosti daného prípadu jednoznačne zakladajú možnosť súdu postupovať podľa § 257 CSP a výnimočne nepriznať nárok na náhradu trov konania. Predovšetkým ide o neetické správanie žalovaného a tiež o skutočnosť, že prípadné rozhodnutie súdu o nepriznaní náhrady trov nespôsobí neprímeraný zásah do majetkovej sféry žalovaného, vzhľadom k tomu, že ide o obchodnú spoločnosť, ktorá podľa údaj z Fínstat dosiahla za rok 2022 zisk vo výške 1 626 056 eura.

7. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Uviedol, že žalobkyne sa so spoločnosťou METRO Group Properties SR s. r. o., IČO: 45 951 594, súdili od 31. 12. 2009 (doručenie žaloby na Okresný súd Nitra v konaní sp. zn.: 12C/271/2009) až do 14. 09. 2021, kedy bol doručený nález Ústavného súdu SR IV. ÚS 558/2020 – 65. Takže žalobkyne sa súdili so spoločnosťou METRO Group Properties SR s. r. o., IČO: 45 951 594, viac ako 11 rokov, takže je úplne zrejmé, že žalobkyne mali vedomosť o tom, koho žalovať pri vydaní bezdôvodného obohatenia. Žalobkyne považujú za dôvod hodný osobitného zreteľa okolnosť, že žalovaná spoločnosť METRO Cash & Carry SR s. r. o. mala pred podaním žaloby, poučiť žalobkyne, ktoré boli zastúpené advokátkou, o tom, kto je pasívne vecne legitimovaný pri uplatňovaní ich nárokov. Uvedený argument žalobkyní považoval za právne nepodložený, až absurdný a v rozpore so skutkovým stavom a s CSP, ako aj v rozpore s právnymi predpismi, ktoré upravujú výkon advokácie, t. j. v rozpore so zákonom č. 586/2003 Z. z. o advokácii a Advokátskym poriadkom Slovenskej advokátskej komory schválený konferenciou advokátov 11. júna 2021. Predovšetkým zdôraznil, že žalovaný ani jeho právny zástupca nevedel, či budú žalobkyne podávať žalobu a už vôbec nevedel a ani neskúmal voči komu bude smerovaná. Nad týmto sa žalovaný, resp. jeho právny zástupca, vôbec nezamýšľal, keďže podanie žaloby je úplne v rukách žalobcu/žalobcov, ktorí sú „dominus listis“, t. j. páni konania, a len žalobca/

žalobcovia rozhodujú o žalobe a jej náležitostiach. Pasívna vecná legitímácia v súdnom spore vyplývala z verejne dostupných listín – t. j. z listu vlastníctva a taktiež z rozhodnutí súdov, konkrétne rozsudku Okresného súdu Nitra, sp. zn.: 12C/271/2009 zo dňa 23. 11. 2015, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn.: 8Co/124/2016 – 726 zo dňa 02. 03. 2017, a následne dovolacieho konania pred Najvyšším súdom SR (sp. zn.: 6Cdo/64/2018) a konania na Ústavnom súde SR (sp. zn.: IV. ÚS 558/2020 – 65). Vo všetkých týchto rozhodnutiach je ako žalovaná spoločnosť označená spoločnosť METRO Group Properties SR s. r. o., IČO: 45 951 594. Zastavenie konania tak zavinili žalobkyne, podaním späťvzatia žaloby, pretože omylom (podľa tvrdenia právnej zástupkyne žalobkýň) podali žalobu na subjekt bez pasívnej vecnej legitímácie. Takže žalovaný má v zmysle § 256 ods. 1 CSP jednoznačne právo na náhradu trov konania vo výške 100 %. Zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva, že žalovaný, resp. jeho právny zástupca mal poučovaciu povinnosť voči žalobkyniam, ktoré boli zastúpené advokátkou, teda osobou s právnickým vzdelaním, v tom zmysle, že „ako a voči komu majú smerovať svoju žalobu“. V prípade, ak by advokát poučoval protistranu „ako a voči komu má podať žalobu“, išlo by o priame porušenie Zákona o advokácii a Advokátskeho poriadku, pretože by konal v rozpore so záujmom svojho klienta. Argumentácia žalobkýň, resp. ich právnej zástupkyne dovedená ad absurdum by znamenala, že žalobca pošle žalovanému žalobu vopred, aby ju skontroloval a prípadne opravil chyby v nej a keď to žalovaný neurobí, tak sa žalobca bude sťažovať, že žalovaný koná v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný nevedel a ani neskúmal voči komu žalobkyne budú podávať žalobu a či ju vôbec budú podávať. Avšak aj v prípade, že by to žalovaný, resp. jeho právny zástupca vedel, podľa Zákona o advokácii a Advokátskeho poriadku je neprípustné, aby advokát poučoval protistranu, „ako lepšie zažalovať jeho klienta“. Takýto postup by priamo poškodzoval záujmy klienta a mohol by byť dokonca sankcionovaný Slovenskou advokátskou komorou. Aj z priloženej komunikácie medzi právnou zástupkyňou žalobkýň a právnym zástupcom žalovaného je zrejmé, že žalovaný sa snažil apelovať na protistranu, aby sa vec neriešila súdnou cestou. Žalovaný vo svojom prvom úkone vo veci upozornil súd, ako aj žalobkyne a ich právnú zástupkyňu, že žalovaný subjekt nemá pasívnu vecnú legitímáciu, čo umožnilo žalobkyniam podať späťvzatie žaloby a iniciovať novú žalobu. Uplatnenie námietky nedostatku pasívnej vecnej legitímácie pri prvom úkone vo veci je práve v súlade s dobrými mravmi a nie ako tvrdí právná zástupkyňa žalobkýň v ich rozpore. Ak by chcel žalovaný škodiť žalobkyniam (čo nikdy nechcel a nechce), tak by námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie uplatnil čo najneskôr a nie pri prvom úkone, keď sa žalovaný prvýkrát dozvedel, že bola podaná nedôvodná žaloba. Žalovaný a spoločnosť METRO Group Properties SR s. r. o. sú sesterské spoločnosti, ktoré sú vlastnené nemeckou spoločnosťou METRO AG, ktorá jediná je oprávnená v rámci internej riadiacej štruktúry koncernu METRO rozhodovať o vysokých platbách, resp. významných investíciách. Takže skutočnosť, či prvotný list žalobkýň a odpoveď naň bol zaslaný žalovanej spoločnosti alebo spoločnosť METRO Group Properties SR s. r. o. je úplne irelevantná, o čom bola právná zástupkyňa žalobkýň opakovane telefonicky informovaná, je to uvedené aj v liste zo dňa 31. 05. 2023 s názvom „Ponuka na odkúpenie pozemkov“, ktorý zasielala spoločnosť METRO Group Properties SR s. r. o. právnej zástupkyne žalobkýň. Slovenský právny poriadok pozná pojem sesterská spoločnosť, ide o bežne používaný pojem v súdnych rozhodnutiach a tento pojem pozná aj právna teória. Ide o spoločnosti, ktoré sú vlastnené tou istou materskou spoločnosťou, ktorá je v ich prípade METRO AG. Vo vzťahu k jeho majetkovým pomerom, na ktoré poukázali žalobkyne, dodal, že v zmysle CSP majetkové pomery žalovaného, ktorý nezavinil zastavenie konania, nemajú mať žiaden vplyv. Relevantnými by boli len majetkové pomery žalobkýň, ale tými, ako uvádza aj súd prvej inštancie žalobkyne neargumentujú. Záverom dodal, že nepriznanie trov konania žalovanému by bolo v rozpore s dobrými mravmi a bolo neprimerane tvrdé, pretože za nepochopiteľný omyl žalobkýň, resp. ich právnej zástupkyne (na podanie bezchybnej žaloby mali všetky informácie z 11 rokov trvajúceho predchádzajúceho súdneho konania), by bol potrestaný žalovaný a jeho právny zástupca. Trovy konania by predstavovali len trovy právneho zastupovania, t. j. odmenu pre právneho zástupcu žalovaného, ktorý by tak bol nespravodlivo potrestaný, hoci si len plnil svoje povinnosti v zmysle CSP, Zákona o advokácii a Advokátskeho poriadku.

8. Žalobkyne v odvolacej replike uviedli, že žalovaný upriamuje pozornosť na okamih podania žaloby a bagatelizuje skutočnosti, ktoré podaniu žaloby predchádzali. Ide predovšetkým o skutočnosť, že žalovaný už pri obdržaní prvej výzvy na mimosúdne vyriešenie veci vedel, že v danom prípade nie je povinným subjektom. Postup každého iného subjektu v obdobnom prípade by bol, že by protistrane oznámil, že nie je oprávneným subjektom na vedenie takýchto mimosúdnych rokovaní, pretože nie je povinným subjektom na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný konal presne opačne a začal vystupovať ako subjekt povinný vydať bezdôvodné obohatenia, a teda oprávnený viesť mimosúdne rokovania. Tvrdenia žalovaného, že nevedel, že žalobkyne majú záujem vec riešiť súdnou cestou,

vyvrátili predloženou vzájomnou komunikáciou, z ktorej vyplýva, že žalovaného upozorňovali, že sa budú nárokov domáhať súdnou cestou. Z listu zo dňa 05. 01. 2023 je zrejmé, že žalovaný vystupoval ako subjekt zaviazaný z rozsudkov Okresného súdu v Nitre a Krajského súdu Nitra, napriek tomu, že týmto subjektom nebola a bola ním obchodná spoločnosť METRO Group Properties SR s. r. o. a žalovaný nebol oprávnený konať v jej mene. Takýmto prístupom si žalovaný privodil zbytočné náklady spojené s právnym zastupovaním tak v štádiu mimosúdnych rokovaní, ako i následného súdneho konania. Vyprodukovanie množstva zbytočných právnych úkonov v mene klienta, ktoré boli v mene žalovaného realizované jeho právnym zástupcom uskutočnené v priebehu mimosúdnych rokovaní, je v rozpore so záujmami klienta. Postup, ktorí žalovaný a jeho právny zástupca zvolili, nebol v súlade so záujmami žalovaného, ale tretieho subjektu, ktorým je METRO Group Properties SR s. r. o. Vo vzťahu k žalovanému išlo o postup v rozpore s jeho záujmami. Nemožno súhlasiť s názorom žalovaného, že je irelevantné, či ohľadne možnosti mimosúdneho vyriešenia veci jednal žalovaný alebo obchodná spoločnosť METRO Group Properties SR s. r. o. Ide o dva samostatné právne subjekty, kde jeden nemôže bez ďalšieho konať v mene druhého. Poukaz na list zo dňa 31. 05. 2023 s názvom „Ponuka na odkúpenie pozemkov“, ktorý bol zaslaný obchodnou spoločnosťou METRO Group Properties SR s. r. o., považovali za zavádzanie súdu z dôvodu, že tento list im bol doručený až po tom ako sa žalovaný dozvedel o podaní žaloby v tejto veci. To znamená, že až po zistení, že podali žalobu voči žalovanému, im bola povinným subjektom, t. j. obchodnou spoločnosťou METRO Group Properties SR s. r. o., zaslaná ponuka na odkúpenie pozemkov. Aj tento list však obsahoval ponuku, ktorú žalobkyne, neprijali, keďže bola neprimerane nízka. V uvedenom konaní a v konaní žalovaného vzhľadli žalobkyne rozpor s dobrými mravmi, ktorý by nemal požívať právnu ochranu.

9. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal a po preskúmaní rozhodnutia v napadnutej časti zistil, že odvolanie žalobkyň nie je dôvodné. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP).

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

13. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je však doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie je transformovaná do podoby vyjadrenej v § 256 CSP a znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Náhrada týchto trov sa prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu.

14. Pojem „procesné zavinenie“, použitý v ustanovení § 256 CSP, sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Zavinenie však nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu (teda aj jej prejav vôle spočívajúci napr. v späťvzati žaloby) a dôsledkom je vznik trov protistrany (uznesenie Ústavného súdu ČR, II. ÚS 563/01 alebo I. ÚS 469/04). Pokiaľ jedna procesná strana zaviní, že konanie muselo byť zastavené, pričom o veci nemôže byť meritórne rozhodnuté, a tým zistené, či bola žaloba podaná dôvodne, vzniká jej zásadne povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania. Pojem „procesné zavinenie“ je pritom nevyhnutné vykladať komplexne a extenzívne. Za osobu, ktorá zavinila zastavenie konania, je považovaná aj žalovaný, ktorý svoj dlh splnil po začatí sporu a vyvolal tým u žalobcu nevyhnutnosť späťvzatia dôvodne podanej žaloby. Pokiaľ sporovej strane možno pričítať procesné zavinenie trov konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná ich náhradu protistrane (§ 256 ods. 2 CSP). Povinným subjektom môže byť aj svedok či znalec, kvôli neospravedlnenej neprítomnosti ktorých muselo byť odročené pojednávanie.

15. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie sa uplatní pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo zastavené, ak už vznikol procesnoprávny vzťah medzi súdom a oboma stranami sporu a medzi stranami sporu navzájom. K zastaveniu konania môže dôjsť napr. z dôvodu späťvzatia žaloby, či už úplného, alebo čiastočného (§ 145 CSP), z dôvodu neodstrániteľného nedostatku podmienky konania (§ 161 ods. 1 CSP), z dôvodu odstrániteľného nedostatku podmienky konania, ktorý sa nepodarilo odstrániť (§ 161 ods. 3 CSP) a k zastaveniu konania (to legislatívna prax nevylučuje, najmä v iných ako sporových konaniach) môže dôjsť z dôvodu zákona (teda zastavenie zo zákona bez potreby rozhodovať súdnym rozhodnutím). Zavinenie môže pritom existovať na strane žalobcu aj na strane žalovaného.

16. Aj pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania v spojení s ustanovením § 256 ods. 1 CSP je súd povinný skúmať, či niektorá zo strán sporu zavinila, že sa konanie muselo zastaviť. Záver súdu o tom, že je splnený predpoklad na náhradu trov, nevylučuje, aby súčasne nedospel k záveru, že sú splnené predpoklady na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP (dôvody hodné osobitného zreteľa). Súd za daných okolností napriek procesnému zavineniu vysloví, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania, pretože sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP. Účelom ustanovenia § 257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolučného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Civilný sporový poriadok vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa. Aplikácia ustanovenia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255 a nasl. CSP, súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom. V danom prípade tak ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Ustanovenie preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. Dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania, alebo určitej procesnej situácie. K aplikácii § 257 CSP môže inak dôjsť aj z aspektov sociálnych, o ktoré však v tejto veci nejde.

17. V prejednávanej veci žalobkyne potom, čo žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že nie je pasívne vecne legitimovaný, keďže nie je vlastníkom stavieb, o ktorých žalobkyne tvrdia, že sú postavené na pozemkoch, ktorých sú vlastníčkami, čo vyplýva z LV č. XXXX, kat. úz. A. a vlastníkom stavieb je spoločnosť METRO Group Properties SR s. r. o., zobrali žalobu späť z dôvodu, že žaloba skutočne bola podaná voči nesprávnemu subjektu, ktorý užíva stavby nachádzajúce sa na pozemkoch žalobkyň a nie voči subjektu, ktorý tieto nehnuteľnosti vlastní – spoločnosť METRO Group Properties SR s. r. o. a súčasne navrhli aplikovať na rozhodnutie o trovách konania § 257 CSP. Z procesného hľadiska potom platí, že žalobkyne procesne zavinili zastavenie konania a sú povinné nahradiť trovy konania žalovanému podľa § 256 ods. 1 CSP. S poukazom na uvedené žalovanému patrí náhrada trov konania, pretože žalobkyne späťvzatím žaloby z procesného hľadiska zavinili, že sa konanie muselo zastaviť.

18. Odvolací súd zhodne súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade prejednávaná vec nemá taký výnimočný charakter, ktoré by vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci alebo okolnosti na strane žalobkyň, odôvodňoval použitie ustanovenia § 257 CSP. Súd prvej inštancie poukázal na to, že k späťvzatiu žaloby prišlo z dôvodu, že žaloba bola podaná proti subjektu, ktorý nie je pasívne vecne legitimovaný. Žalobkyne za dôvody hodné osobitného zreteľa považovali osobitné okolnosti daného prípadu, ktoré vychádzali z postoja žalovaného k veci pri rokovaniach predchádzajúcich podaniu žaloby. Poukázali na to, že listom zo dňa 20. 12. 2022 mylne vyzvali žalovaného - obchodnú spoločnosť METRO Cash & Carry SR s. r. o. na vydanie bezdôvodného obohatenia sa za užívanie ich pozemkov. Napriek tomu, že žalovaný vedel, že v danom prípade nie je povinným subjektom, začal komunikovať a listom zo dňa 05. 01. 2023 ich utvrdil v ich omyle. Okrem iného žalovaný v liste uviedol, že pokiaľ

ide o rozsudky, na ktoré sa odvolávali (z ktorých odvodzovali svoje vlastnícke právo), s týmito bol oboznámený, keďže bol žalovanou stranou. Táto skutočnosť bola klamlivou a zavádzajúcou, pretože žalovaný nebol účastníkom spomínaných konaní. Žalovaný, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, následne komunikoval e-mailami a telefonicky, čo malo za následok premlčanie nároku vo významnom rozsahu a ďalšie premlčanie nároku za dobu 2 mesiacov od podania žaloby do doručenia vyjadrenia žalovaného. Odvolací súd uvedené okolnosti nepovažuje zhodne ako súd prvej inštancie za dôvody hodné osobitného zreteľa v prejednávanej spore. Skutočnosť, že žalobkyne sa so spoločnosťou METRO Group Properties SR s. r. o., IČO: 45 951 594, súdili o určenie vlastníckeho práva od 31. 12. 2009 (doručenie žaloby na Okresný súd Nitra v konaní sp. zn.: 12C/271/2009) a rozsudkom Okresného súdu Nitra, sp. zn.: 12C/271/2009 zo dňa 23. 11. 2015, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn.: 8Co/124/2016 – 726 zo dňa 02. 03. 2017 bolo žalobe žalobkyň vyhovené a následne bolo vedené dovolacie konanie pred Najvyšším súdom SR (sp. zn.: 6Cdo/64/2018) a konanie na Ústavnom súde SR (sp. zn.: IV. ÚS 558/2020 – 65), nie je v konaní spornou. Z predmetných rozhodnutí vyplýva, že žalovanou spoločnosť je spoločnosť METRO Group Properties SR s. r. o., IČO: 45 951 594. Navyše pasívna vecná legitímácia vyplývala z verejne dostupných listín – t. j. z listu vlastníctva č. XXXX, kat. úz. A.. V danom prípade žalobkyne mali vedomosť o tom, koho žalovať pri vydaní bezdôvodného obohatenia. Skutočnosť, že žalobkyne vyzvali na vydanie bezdôvodného obohatenia listom zo dňa 20. 12. 2022 žalovaného, ktorý viedol aj predsúdnú komunikáciu so žalobkyňami, nemožno bez ďalšieho označiť za konanie v rozpore s dobrými mravmi, ktorý by nemal požívať právnu ochranu. Odvolací súd dodáva, že žalovaný námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie uplatnil pri prvom úkone vo veci samej, a to vo vyjadrení k žalobe, keď sa dozvedel, že bola podaná nedôvodná žaloba. Z predloženej komunikácie pred podaním žaloby je zrejmé, že výzva na vydanie bezdôvodného obohatenia bola datovaná dňom 20. 12. 2022 a k podaniu žaloby na súd došlo dňa 06. 04. 2023. Odvolací súd tak okolnosti danej veci nepovažoval za dôvody hodné osobitného zreteľa. Žalobkyne na podanie žaloby voči pasívne vecne legitimovanému subjektu disponovali informáciami z 11 rokov trvajúceho predchádzajúceho súdneho konania, ktorého boli stranami sporu a rovnako tak bolo v ich záujme overiť si pred podaním žaloby, či subjektu, voči ktorému žalobu smerujú, svedčí existencia vlastníckeho práva, a to na verejne dostupnom liste vlastníctva, čo neurobili. Nemožno preto vzhľadom na danom prípade v postupe žalovaného, ktorý reagoval na výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia a viedol mimosúdne rokovania, konanie, ktoré by nemalo požívať právnu ochranu.

19. V intenciách vyššie uvedených skutočností preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom II. výroku ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2 CSP).

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Keďže v odvolacom konaní bol úspešnou stranou žalovaný, odvolací súd priznal žalovanému proti žalobkyňám nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

21. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 - § 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.